

Homilija kardinala Becciu na misi beatifikacije Guadalupe Ortiz de Landázuri

Tekst homilije kardinala Becciu, prefekta Kongregacije za proglašenje svetima, na misi beatifikacije Guadalupe Ortiz de Landázuri.

22.05.2019.

"Vi ste svjetlost svijeta" (Mt 5, 14)

Draga braćo i sestre:

slušajući ove Kristove riječi u obraćanju učenicima koje su nam danas izrečene, skoro je strah preuzeo važnu ulogu nad nama. Željeli bismo odmah odgovoriti Učitelju: svjetlost svijeta si ti. Dolazi nam u misli ono što je On rekao o sebi: "Ja sam svjetlost svijeta. Tko mene slijedi imat će svjetlost života." (Iv 8, 12). Ipak, ova stranica Evanđelja podsjeća nas da Krist kaže da smo i mi svjetlost svijeta jer smo je primili od Njega koji je došao na svijet ne samo da "bude svjetlost" nego i da daje svjetlost, da je priopći mislima i srcima koja vjeruju u Njega.

Isus baš to želi od nas kad kaže: "Vi ste svjetlost svijeta". Također dodaje: "Ne može se sakriti grad u visini planine niti se pali svjetiljka da se stavi pod posudu, nego na svijećnjak da svijetli svima u kući." (Mt 5, 14-15). Dakle, imamo zadaću, imamo odgovornost zbog primljenog dara,

odgovornost za svjetlost koja nam je prenesena. Ne možemo se ovlastiti nad njom i čuvati je samo za sebe, nego smo pozvani darovati je drugima: trebamo je učiniti sjajnom (pred čovjekom, v16).

Te istine bila je svjesna blažena Guadalupe. Ona je za nas model kako pokazati tu svjetlost koja je Krist i kako je prenijeti braći. Nalazimo se pred ženom čiji je život bio osvijetljen samo zato što je bila vjerna evanđelju, poliedrična i osjetljiva. Bila je svjetlost za one koje je susrela kroz svoje postojanje pokazujući hrabrost i radost života koji su potjecali od njezine poslušnosti Bogu, čijoj volji se predavala dan za danom i čije otkriće ju je činilo hrabrim svjedokom objave Božje riječi.

Izvor njezinog plodnog kršćanskog života bilo je njezino konstantno i intimno jedinstvo s Kristom. Njezin

dialog s Kristom još od mladosti bio je stalan i ostvarivao se kroz intenzivan sakramentalni život i produženo vrijeme molitve. Sveta misa i isповијед bili su stupovi njezinog duhovnog života. Molitva krunice izrečena s velikom posvećenošću bio je opći znak njezine duboke povezanosti s Majkom Božjom, čijem se posredništvu povjeravala. Maria Guadalupe prošla je zreo i kompletan put molitve koju je iskusila duboko i mistično. Gospodinova prisutnost i Njegova milosrdna ljubav jest otajstvo Uskrsa, iz kojeg je proizišlo svjetlo istine koje je uputilo njezine korake. Ista ta svjetlost pretvorila ju je u svjetiljku "stavljenu na svjećnjak koji osvjetljuje sve u kući". (v. 15)

Križ je također bio neizbjegjan u njenom životu. U strašnom razdoblju građanskog rata prihvatila ga je s herojskom snagom, plodom vjere i nade, također herojske: tragično

strijeljanje njezinog oca, opasnosti oružanog konflikta, udaljavanje od Madrija, siromaštvo i prekid studija usred tolike duhovne i materijalne pustinje doveo je na red susret koji će dovesti do totalnog zaokreta u njezinom postojanju.

Potaknuta zahvalnošću koju je osjetila na jednoj nedjeljnoj misi, osjetila je snažnu želju da nađe nekog tko bi joj mogao pomoći da nađe odgovore na svoje duhovne zahtjeve, i tako je posredstvom jednog prijatelja došla u kontakt s Utemeljiteljem Opusa Dei.

Susret je prepostavio odlučujući korak životu predanom Bogu. Uključena u Djelo, pokazala se raspoloživom da s entuzijastičnim i velikodušnim duhom priopći svima u svim dijelovima Zemlje radost otkrića "prekrasnog bisera Evanđelja"; i tako je počela razvijati intenzivni apostolat na različitim

mjestima stvarajući svugdje i s lakoćom prijateljstvo s mladima koje je bilo prožeto njezinom vjerom, milosrđem i zdravom i zaraznom radošću. Već je shvatila da se jedinstvo s Bogom ne može ograničiti na trenutak molitve u crkvi, nego da se sve predstavlja kao prilika za intenziviranje predanja Bogu.

Njezina duhovna karakteristika bila je, međutim, prenijeti u molitvu sve što je radila. Na primjer, voljela je ponavljati da je potrebno gaziti nogama čvrsto na zemlji, ali uvijek gledajući u nebo da se jasnije vidi ono što nam se događa. (informatio sec. II, dokumentirana biografija str. 46).

Kad ju je Utemeljitelj Escriva de Balaguer pitao je li spremna ići u Meksiko da onamo dovede Djelo, odmah je radosno prihvatila. Nije imala nikakav interes nego da bude pitomi instrument u Božjim rukama.

Da prebrodi razumljive obiteljske poteškoće i duhovno se pripremi da ispuni što Bog traži od nje, preporučila se Našoj Gospođi od Guadalupe.

U Meksiku njezin apostolski posao bazirao se na Božjoj ljubavi koja se prenosila drugima kao život pun milosrđa i predanja u Njegove ruke u misionarskom činu. Prije svega se brinula da obrazuje one koje su tek došle i inzistirala je na poniznosti. Svojim molitvenim duhom i pobožnosti pridonosila je i bilo je očito da radi za Božju slavu i širenje Njegovog kraljevstva.

U Rimu je bila poslušna i ponizna s osjećajem odgovornosti prema vlasti. Bila je radosna kao uvijek posvećujući se uredskom poslu i molitvi.

Kad se vratila u Španjolsku, preuzela je nastavništvo i formiranje mladih u Djelu: to je bilo vrijeme odlučnog,

stalnog, velikodušnog i dragog joj kompromisa i produbljivala se sve više u korijenu Evanđelja. To je bio odgovor svjestan Božje ljubavi kojom se osjetila ispunjena, pogotovo u najtragičnijim trenucima svog postojanja.

Sa željom da bude sveta i slijedeći duh Opus Dei, animirana snažnom željom da uvede što više braće i sestara u isti doživljaj, blažena Maria Guadalupe znala je biti u svakoj okolnosti dar za druge čuvajući posebno obrazovanje studentica i posvećujući se znanstvenom istraživanju promičući napredak čovječanstva.

Osim toga, njezino srce uvijek je bilo otvoreno za potrebe bližnjeg prevodeći tu ljubav u aktivnost, primanje i razumijevanje.

U svakoj okolnosti pokazala je da je jaka žena. Njezina snaga bila je posebno vidljiva u poteškoćama u

ostvarivanju novih djela apostolata, u evangelizaciji i pogotovo u prihvaćanju tjelesnih ograničenja koja joj je nametao svakodnevni život. Sve je prihvaćala bez rezerve i žaljenja transformirajući bolest u prekrasnu žrtvu Svevišnjemu i u veliku priliku dubokog jedinstva s Kristom na križu.

Nova blaženica priopćuje svim današnjim kršćanima da je moguće harmonizirati molitvu i djelo, kontemplaciju i posao, i to u stilu života koji nas dovodi do pouzdanja prema Bogu i gledanja na naš život kao na izraz Njegove volje, koju treba živjeti u svakom trenutku. Osim toga uči nas da je lijepo i privlačno posjedovati kapacitet slušanja i radost, čak i u najbolnijim situacijama. Maria Guadalupe predstavlja se tako u našim očima kao model kršćanske vjere prenesene tamo gdje je Bog htio, pogotovo u društvenom i znanstvenom

istraživanju. U konačnici, to je dar za svu Crkvu i vrijedan primjer slijedenja. Njezino bogatstvo vjere, nade i milosrđa jest zadivljujuća demonstracija da je drugi Vatikanski koncil potvrdio poziv svih vjernih svetosti specificirajući da svatko slijedi svoj put, (Lumen gentium 41). Ova indikacija Koncila pronalazi ispunjenje u ovoj blaženoj ženi, čijem se posredništvu utječemo u molitvi kako bismo uvijek bili najbolji svjedoci Kristove svjetlosti, svjetiljke koje uvijek osvjetljavaju magle našeg vremena.

Zazivajmo blaženu Mariju Guadalupe: moli za nas!

guadalupe-ortiz-de-landazuri/
(15.07.2025.)